

Basām kājām pa meža taku

Vasaras nogalē, kādā saulainā dienā, man laimējās nokļūt un pārbaudīt savu izturību "baskāju takā". Maršruts sākas ar apavu novilkšanu un nolikšanu kopējā rindā vai sakāršanu kokos. Taka sākas ar vieglākiem pārbaudījumiem : zāģu skaidām, koku mizām, smiltīm u.c. Tālākais ceļš jau kļūst sarežģītāks un grūtāks, parādās jau asāki akmentiņi un čiekuri. Pārmaiņas pēc ceļā jāpārvar arī kāds baļķis ar tievu striķīti roku atbalstam. Neviena uzraugs jau ar varu neliek to darīt, tā nav obligāta lieta, katrs dara pēc savām spējām. Taka vijas pa mežu līku loču. Ceļā mums jauni pārbaudījumi – liels akmens šķembas (kādas ber uz ceļiem), dubļi, asas akmens plāksnes. Ir vietas, kuras prasās pašas pārbaudīties, man viena bija šāda, bet līdz galam aizgāju!

Bija vieglākas vietas, tādas kā dažāda lieluma akmeņi: akmeņi, ko ber puķu podos, rupja grants, labirints. Bija arī posms pa upīti, kas vēlējās, bet to daudzi nevēlējās. Bija arī balta dubļu vanna ar aukstu ūdeni, bet es riskēju.

Ceļš vijās tālāk ar vieglākiem un grūtākiem šķēršļiem. Nobeigumā vēl bija jāpārvar kastes, kurās sabērti korķi, nelielas stikla bumbiņas, biezi stikli (slīpēti), kurā neredzēju nevienu liekam savas basās kājas. Visi varonīgi nokļuvām līdz finišam. Pēc apavu uzvilšanas gaidījām kāda būs sajūta, bet bija ļoti viegla, silta un patīkama sajūta. Arī nākošā dienā nekā nepatīkama nejutu. Iesaku, kas nav vēl bijis, jo tur ir vietas, kas met izaicinājumu, kā var vienkārši atpūsties, iedzert zāļu tēju un izmērcēt kājas karstā zāļu vannā.

Pēc "Rūdolfā mantojuma"

Vēl viens patīkams mūsu ievērojamo vietu apmeklējums bija kino rekvizītu vietas apmeklējums Cinevilla. Šeit apskatījām dažādus filmās izmantotos objektus : gan "Rīgas sargu" uzņemšanas rekvizītus, gan vecpilsētu un tirgus laukumu fragmentus, gan vēsturiskus automobiļus,

vilcienu un kara tehniku. Pacieļojāmies arī nelielā, no pārējiem attālākā nostūrītī, kur tika uzņemts "Rūdolfā mantojums". Skatot tuvumā šo vietu mani pārsteidza tās mazie apmēri. Filmā redzam plašu pagalmu, dīķi, mājas lieveni, dārzu, bet īstenība viss ir ļoti mazs.

Vēl viens šīs vasaras ceļojuma objekts bija Tukums un Durbes pils, kas ir Tukuma vēstures muzeja filiāle. Iepazināties arī ar vēsturisko ekspozīciju abos pils stāvos. Patīkami, ka pils ekspozīcijas ļoti gaumīgas ar plašu materiālu klāstu. Varējām apskatīt arī pils pēdējo saimnieku atvases kristību kleitu labi saglabājušos. Arī pils parks ar vēsturisko akmens tiltu ir ļoti labi uzturēts un sakopts.

Sēņu lietus.

Šovasar, kā jau visi, devāmies arī uz mežu sēnēs. Bija patīkami griezt lielo sēņu daudzumu un priecēt acis ar pārsteidzoši lielo mušmiru daudzumu, kuru tik bieži nenākas redzēt. Šogad uz mežu varēja iet kā uz lielu sēņu izstādi.

Šogad daba mums dāvāja dažādus pārsteigumus. Arī manā dārzā nejauši izauga viens brīnumiņš.

